

¹अपजिज्ञासमानः, [सर्पिषो] जिज्ञासमानः, [शतं] सञ्जिज्ञासमानः, [सहस्रं] प्रतिजिज्ञासमानः, [औषधस्य] ²अनुजिज्ञासमानः, जाजायमानः;

³[शतं] अपज्ञास्यमानः, ज्ञापयिष्यमाणः-ज्ञपयिष्यमाणः, जिज्ञपयिषिष्यमाणः-ज्ञीप्सिष्यमाणः, [शतं] अपजिज्ञासिष्यमाणः, जाज्ञापयिष्यमाणः;

⁴सुज्ञाः-सुज्ञौ-सुज्ञः;

^Aज्ञातम्-ज्ञातः-ज्ञातवान्, ज्ञापितः-ज्ञपितः- ⁵ज्ञप्तः, जिज्ञपयिषितः-
ज्ञीप्सितः, जिज्ञासितः, जाज्ञायितः-तवान्;

⁶ज्ञः, ^Bअज्ञः, ⁷पथिप्रज्ञः, ^C ⁸प्राज्ञः, ^Dअभिज्ञः, ⁹नयज्ञः, ^E

1. अत्र सर्वत्र 'पूर्ववत् सनः' (1-3-62) इत्यात्मनेपदं, शानच् ।
2. 'मध्येऽपवादाः पूर्वात् विधीन् बाधन्ते, नोत्तरान्' (परिभाषा 62) इति न्यायेन 'नानोर्ज्ञः' (1-3-58) इति निषेधः, 'ज्ञाश्रुस्मृदृशां सनः' (1-3-57) इत्यस्यैव बाधकः, न तु 'पूर्ववत् सनः' (1-3-62) इत्यस्य ; तेन 'पूर्ववत्—' (1-3-62) इति शानच् भवति ।
3. 'अपह्वने ज्ञः' (1-3-44) इति शानच् । एवं पूर्वोक्तेषु सर्वेष्वप्युदाहरणेषु स्यप्रत्यये शानजन्तानि रूपाणि स्वयमूह्यानि ।
4. क्विपि, रुत्वविसर्गौ भवतः । आकारान्तोऽयं शब्दः ।
5. 'वादान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्नज्ञप्ताः' (7-2-27) इति ष्यन्तात् निष्ठायां मित्त्वपक्षे इडभावो विकल्पेन निपातितः । तेन रूपद्वयं बोध्यम् ।
6. 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः' (3-1-135) इति कर्तरि कप्रत्ययः । आदन्तलक्षण-प्रत्ययस्यापवादः ।
7. प्रकर्षेण पन्थानं जानातीति पथिप्रज्ञः । 'प्रे दाज्ञः' (3-2-6) इति कप्रत्ययः । 'आतो लोप इटि च' (6-4-64) इति आकारलोपः ।
8. 'आतश्चोपसर्गे' (3-1-136) इति कप्रत्ययः । आकारलोपः । प्रकर्षेण आ = समन्तात् जानातीति प्राज्ञः = पण्डितः ।
9. 'आतोऽनुपसर्गे कः' (3-2-3) इति कर्मोपपदे कर्तरि कप्रत्ययः । आकारलोपः ।
- A. 'न ज्ञातं तात यत्नस्य पौर्वापर्यममुष्य ते ।' किरातार्जुनीये 11.42.
- B. 'त्रीताशब्दं हितजुषाम्निगता गजेन प्रक्षेतुमह्नमनसा समनुदतेन ।' धा. का. 3.9.
- C. 'विश्वामप्रदवेषोऽसौ पथिप्रज्ञः समाहितः ।' भ. का. 6.90.
- D. 'इन्द्रजिद्विक्रमाभिज्ञो मन्वानो वानरं जितम् ॥' भ. का. 9.52.
- E. 'इति विविधमुदासे सव्यसाची यदस्त्रं बहुसमरनयज्ञः सादयिष्यन्नरातिम् ।' किरातार्जुनीये 16.63.